

winter 2022

PARK PRAAT

DEMENTIE Kleinschalig
wonen en werken

DIËTETIEK EN HET PARKHUIS 08 ♥ 'Er is
zoveel meer dan dat prakkie
dat wordt gekookt'

Voorwoord

Het is alweer februari. Voor ons lijkt 2021 alweer lang geleden, voor jou ook? Met de voorjaarskriebels al een beetje in het vooruitzicht blikken we in deze Parkpraat nog even terug op de laatste maanden van het jaar.

En natuurlijk kijken we ook kijken vooruit, naar de nieuwbouw die bijna opgeleverd wordt en naar de omslag die we maken naar kleinschalig wonen en werken. Er staan mooie dingen op het programma dit jaar! Verder lees je over wat er allemaal mogelijk is op het gebied van voeding door de nauwe samenwerking tussen onze verse keuken, onze diëtisten en logopedisten. En dat is veel meer dan je denkt!

Deze maand vindt in het Dijkhuis de eindaudit plaats met betrekking tot de officiële erkenning als regionaal expertise centrum Korsakov. Maar ook voor gerontopsychiatrie

doorloopt het Parkhuis het traject tot erkenning. Marianne Bartelse, zorgmanager van de Eik, vertelt hier meer over.

Werkplaats In Bedrijf is de laatste maanden heel internationaal bezig en vrijwilligster Riet vertelt over de vele jaren dat zij actief is in het Parkhuis.

Word je na het lezen van alle verhalen enthousiast en wil je een actieve bijdrage leveren aan het welzijn van onze cliënten? De Cliëntenraad zoekt nieuwe leden en de Vrienden van het Parkhuis hebben een vacature in het Bestuur. Over beide rollen vind je meer informatie in deze Parkpraat. Neem vooral contact op met de betrokkenen, zij vertellen je graag meer!

Veel leesplezier!
De redactie

Ontmoetingscentra Dordrecht

- de Koloriet
- het Stadswiel
- de Gravenhorst
- het Polderwiel
- Torenzicht

T 06 346 577 41

Postadres:
Jacob Marisstraat 70
3314 TK Dordrecht

Werkplaats 'In Bedrijf'

T 078 707 00 56

Egstraat 10
3319 LA Dordrecht

Intramurale locaties

- het Parkhoff
- het Dijkhuis
- Middenhoeve
- Dubbelsteyn
- Parkstaete
- het Polderhuis

T 078 622 00 00

Postadres:
Haaswijkweg Oost 69a
3319 GB Dordrecht

Klachtenfunctionaris voor cliënten

klachten@hetparkhuis.nl

'Start jij in september als leerling Verzorgende IG? Ga snel naar de website!'

Halil Metin, stagiar VIG

www.hetparkhuis.nl/vacatures

Het verhaal van de cover

Ieder mens is uniek. Met eigen wensen en behoeften, ook op het gebied van voeding. Smaken verschillen. Geur en smaak kunnen herinneren aan vroeger en soms een gevoel van geluk geven. Daarom besteden we er in het Parkhuis veel aandacht aan. Petra Thurmer (diëtist), Terral Bouman (sous-chef team voedingszaken) en Sjanie Willemsteijn (voedingsassistent) zijn het over één ding eens: met kleine aanpassingen kunnen we heel veel bereiken!

Colofon

Parkpraat is een uitgave van het Parkhuis in Dordrecht en is bestemd voor iedereen die betrokken is bij het welzijn van de bewoners.

Redactieadres:

Redactie Parkpraat p/a het Parkhuis,
Haaswijkweg Oost 69a,
3319 GB Dordrecht.
parkpraat@hetparkhuis.nl

De redactie bestaat uit:

Yone van Beek, Fanny Feyer, Miranda Pieters,
Annelieke de Man en Yvette van Nes.

Druk:

RAD Dordrecht

Vormgeving:

Idefix Vormgeving & Communicatie

Deze keer

pagina **06** ♥
Diëtetiek en het Parkhuis
Er is zoveel meer dan dat prakkie

pagina **08** ♥
Korsakov
Werkplaats in Bedrijf

pagina **10** ♥
Jonge mensen met dementie
Ervaringen Mei- Esdoorn

pagina **12** ♥
Gerontopsychiatrie
Regionaal Expertisecentrum

pagina **14** ♥
Dementie
Kleinschalig wonen en werken

50 jaar het Parkhuis!	16	Bouwen aan het Parkhuis	22
De zingevingsconsulente	18	Vrijwilliger in het zonnetje	24
Cliëntenservicebureau	19	De pollepel	26
Cliëntenraad	20	Vrienden van...	27
Column	21	Prikbord	28
		Van de Raad van Toezicht	30

‘Er is zoveel meer dan dat prakkie dat wordt gekookt’

Ieder mens is uniek. Met eigen wensen en behoeften, ook op het gebied van voeding. Smaken verschillen. Geur en smaak kunnen herinneren aan vroeger en soms een gevoel van geluk geven. Daarom besteden we er in het Parkhuis veel aandacht aan. Petra Thurmer (diëtist), Terral Bouman (sous-chef team voedingszaken) en Sjanie Willemsteijn (voedings-assistent) zijn het over één ding eens: met kleine aanpassingen kunnen we heel veel bereiken!

Diëtist Petra Thurmer: “Diëtetiek is alles wat met voeding en gezondheid te maken heeft. Denk aan problemen als gewichtsverlies, obstipatie en sondevoeding. Maar ook het aanbod aan eten en drinken: Hoe zien maaltijden eruit, zijn ze gevarieerd genoeg? Is er sprake van slik- of kauwproblemen? Heeft iemand baat bij aangepast bestek of een speciale drinkbeker? Hierbij is nauwe samenwerking tussen de collega’s van de keuken, de medewerkers op de afdeling, maar ook de logopedist, ergotherapeut, arts en diëtist heel belangrijk.”

Observeren en uitproberen

“In het verhuisverslag vind je veel informatie. Mag iemand minder zout, is er sprake van een allergie, eet iemand geen varkensvlees of liever kleine porties. Het is prettig wanneer de bewoner of familie aangeeft wat iemand thuis gewend was om te eten. Dan kunnen we daar rekening mee houden. Alle wensen en bijzonderheden komen op een kaart, die gaat naar de keuken. En als door het ziekteverloop de smaak verandert, dan houden we daar zoveel mogelijk rekening mee. “Vanuit haar ervaring als voedingsassistente weet Sjanie als geen ander hoe belangrijk het is, dat er eerst iets gesignaleerd moet worden, voordat je verandering kunt aanbrengen. “Je moet goed kijken naar de individuele cliënt. Observeren, uitproberen en goed registreren en overleggen met collega’s.”

Terral: “Zoals een bewoonster van wie we steeds de maaltijd onaangeroerd terugkregen. Na onderzoek en overleg met de zorgcoördinator, bleek mevrouw last te hebben van apraxie, een storing in de motoriek ten gevolge van haar ziektebeeld. Hierdoor kon zij vaak bestek niet zelfstandig gebruiken, maar hulp wilde zij ook niet. Toen dit duidelijk was, zijn we een proeftraject gestart met fingerfood, dit zijn kleine ‘hapklare’ delen, die mevrouw met haar handen kon pakken en in haar mond kon stoppen. Bestek had zij niet meer nodig. Hierdoor kon zij nog een tijdlang zelfstandig

Diëtetiek en het Parkhuis

eten. Dit zorgde er niet alleen voor dat zij verse voeding binnenkreeg, maar droeg ook bij aan een stukje behoud van eigen regie en zo een beter zelfbeeld. Zonder actief contact met haar zorgcoördinator hadden we hier niet op in kunnen spelen, en dat is juist de waarde van een interne keuken; het direct in kunnen spelen op situaties die zich voordoen op een afdeling. Hierdoor kun je zeer cliëntgericht werken en in veeleisende situaties of crisisopnames direct dagelijkse zorg vanuit de keuken bieden. Dat doen we graag!”

Onbepaalde mogelijkheden

“Er is zoveel meer dan ‘het prakkie’ dat wordt gekookt. Dankzij de interne keuken kunnen we zeer direct inspelen op de smaakbeleving van onze bewoners en verandering hierin ten gevolge van het ziektebeeld. De Hollandse keuken, wereldkeuken of bijvoorbeeld vegetarisch, alles kan. Maar denk ook aan consistentie: we denken ook mee als een maaltijd gemalen of drinkbaar gemaakt moet worden of in kleine hapjes, zoals ik al vertelde. Daarom is communicatie tussen de zorg op de afdeling, de diëtist, de logopedist en ons als keuken zo onwijs belangrijk. Laat er daarom nooit een drempel voor iemand zijn ons hierover te benaderen, onze deuren staan altijd open. Alleen samen kunnen we de kwaliteit van zorg hooghouden!” aldus Terral.

Bij 'in Bedrijf' zaten we aan het eind van het jaar niet stil. Volop bedrijvigheid in de Egstraat, want het leek wel of iedereen voor het eind van het jaar nog even alles klaar wilde hebben. "We hebben nog een spoedklusje, hebben jullie tijd?" Deze vraag leek bijna normaal te worden, maar wij houden van uitdagingen en willen ook graag dat onze opdrachtgevers tevreden zijn. Dus ons antwoord was vaak: 'Kom maar op!'

Over grenzen

De medewerkers vinden het erg leuk, al die afwisseling van werkzaamheden. Schouders eronder, mouwen opstropen en met elkaar klaren we de klus. Haarklemmen vanuit Parijs, stofzuigerzakken uit Taiwan, stekkers voor de Verenigde Staten, vuilniszakken voor België en kerstkaarten verpakken voor IJsland. Naast nationale klussen, gaat ook 'in Bedrijf' internationaal!

Thuiswerken

In de laatste maanden van vorig jaar, waarin wij helaas weer rekening moesten houden met corona, hebben we een tijdje wat deelnemers moeten missen. Deze medewerkers hebben goed geluisterd naar de premier en namen het 'thuiswerken' dan ook heel serieus.

Zij hebben op de afdeling heel wat werk verzet. Onze dank daarvoor Fieneke, Nanja en andere hulplijnen van de Eik.

Dankjewel!

De decembermaand is dan ook de maand bij uitstek, om wat terug te doen voor alle medewerkers en vrijwilligers van 'in Bedrijf'. De Sint had voor iedereen een lekkere chocoladeletter, een zak met (chocolade) geld en natuurlijk een gedicht op rijm. En naast het jaarlijkse buffet op de Egstraat, kreeg elke medewerker een kerstpakket. De afsluitende bingo mochten wij natuurlijk niet vergeten. Met een goed gevulde maag en een tas vol spullen, gingen de medewerkers goed gemust de deur uit.

Als laatste willen wij alle medewerkers van 'in Bedrijf', vrijwilligers en opdrachtgevers bedanken voor de samenwerking het afgelopen jaar. Ook de collega's van het Dijkhuis bedankt voor het rijden van de bus of het inspringen als dat nodig was. Rest ons nog iedereen het allerbeste te wensen voor het nieuwe jaar! Een goed, gezond en liefdevol 2022 gewenst!

Namens in Bedrijf,
Corine, Julia, Anja en Sandra

Werkplaats in Bedrijf gaat over grenzen

Beste medewerker in Bedrijf
Voor de liefste van de liefsten
Bracht de Sint van overzee
Echt het beste van het beste
Op zijn reis naar Holland mee
Voor alle medewerkers van 'In Bedrijf'
Een klein presentje in deze vorm
Want jullie inzet afgelopen jaar was enorm!

Mensen met dementie
op jonge leeftijd

Kleinschalig wonen en werken,
ervaringen Mei- en Esdoorn

De voorbereidingen om op alle afdelingen van het Parkhuis te gaan werken volgens de principes van Kleinschalig wonen en werken zijn in volle gang. In februari 2020 begon de aanloop hiernaartoe op de Esdoorn en Meidoorn. Alie Kuijper en Karin Verbeek, beide medewerker huishoudelijke zaken, waren hier vanaf het begin bij betrokken en delen hun ervaringen.

“In het begin zagen we er tegenop, Het was spannend, omdat je niet wist wat je kon verwachten. Maar Jan Schilt, onze zorgmanager, heeft ons goed voorbereid en nu zijn we er heel blij mee. Voorheen zaten we op een eiland en nu zijn we echt betrokken; we hebben een hechtere band met bewoners en collega’s. Je hebt je eigen taken op de werkvloer die je naar eigen inzicht in kunt vullen, je hebt zelf de regie. En tegelijkertijd ondersteunen wij onze zorgcollega’s als dat nodig is en zij helpen ons. We zijn er voor elkaar. Wij horen nu echt bij het team. Dat is fijn voor ons, maar ook voor de bewoners.”
“Onze werkdag start om 7.00 uur, maar we zijn er rond 6.45 uur om samen even koffie te drinken en elkaar bij te praten over wat er zoal in de huisjes is gebeurd. Daarna gaan we ieder naar ons eigen huisje en helpen we mee met tafels dekken of beginnen

met de schoonmaak. Al werkende stemmen we dan af met de zorgcollega. Die band met de zorg maakt ons werk zoveel leuker! Wij houden voor ogen wat wij zouden willen voor onze familie, als zij hier zouden wonen. Dát is de zorg die we willen bieden.

Karin: “Ik werk op de Meidoorn, bij de jonge mensen met dementie. Het is zo gezellig om te zien dat ze van hun ontbijt genieten, dat je een knuffel kunt geven, of een bewoner naar me lacht die dat normaal niet vaak doet. Dan is mijn dag goed.”

Alie: “In het huisje op de Esdoorn (oudere mensen met dementie, redactie) waar ik werk, woont Jaap. Jaap helpt mij graag mee. Het werk gaat dan wat minder vlot, maar dat maakt niets uit. Hij heeft het naar zin, en dáár gaat het om. Daar doe ik het voor.”

Op weg naar landelijke erkenning als expertisecentrum gerontopsychiatrie

Net als voor Korsakov, doorloopt het Parkhuis voor gerontopsychiatrie het traject om landelijke erkenning te verkrijgen als regionaal expertisecentrum (REC). Marianne Bartelse, zorgmanager van de Eik, de afdeling binnen het Parkhuis waar zorg geboden wordt aan bewoners met gerontopsychiatrische problematiek: "Het traject is niet één op één hetzelfde als voor Korsakov. Bij Korsakov was er al een landelijk Kenniscentrum. Voor gerontopsychiatrie is pas in november 2021 de vereniging voor gerontopsychiatrie opgericht.

'Het dagprogramma omvat ook huishoudelijke taken. Zoals het bereiden van fruit voor de woongroep'

Het Parkhuis is hier met 9 andere organisaties lid van. Samen schrijven we het landelijke zorgprogramma. Ook zijn er voor mensen met gerontopsychiatrische problemen geen aparte locaties, zij komen tot nu toe terecht in het verpleeghuis."

Eigen locatie

"Onze bewoners zijn kwetsbare mensen met psychiatrische problemen en een opeenstapeling van ouderdomsproblematiek. Dat wil niet zeggen dat het alleen om 'oude' mensen gaat, maar vaak zijn zij wel ouder dan 55 jaar. Zij hebben een stabiel ziektebeeld en daarnaast cognitieve of lichamelijke problemen, bijvoorbeeld door langdurig medicijngebruik of zoveel psychoses dat het brein echt beschadigd is. Hierdoor zijn zij niet meer in staat om zelfstandig of in een begeleide woonvorm te wonen. In vergelijking met bewoners met dementie hebben zij een vrij grote mate van onafhankelijkheid en wonen vrijwillig bij ons. Daarom is het fijn dat we straks naar Dubbelsteyn verhuizen en onze eigen locatie hebben."

Kwaliteit

"De stap naar het expertisecentrum maakt voor mij het werk leuker. Vooral omdat we met het REC (nog) meer kwaliteit kunnen bieden. Daarmee bedoel ik goede zorg en behandeling en kwaliteit van leven voor de bewoners, met voldoende eigen regie. Binnen het team bestaat kwaliteit uit samenwerking: weten dat je op elkaar kunt rekenen voor de continuïteit van goede zorg. Iedereen binnen het team spreekt dezelfde taal. Van huishouding tot arts: iedereen weet waar we voor staan en heeft kennis van bewoners met psychiatrische ziektebeelden. Er wonen

hier bewoners met ernstige depressies, schizofrenie of angststoornissen. Dat maakt de zorg complex. Iedere bewoner heeft een eigen benaderingswijze. Soms moet je mensen op een directe manier aanzetten om te doen wat zij zelf hebben aangegeven dat goed voor hen is."

Dagbeleving

"Het dagprogramma is aangepast op wat de individuele bewoner nodig heeft. Het team is volop in ontwikkeling om in plaats van activiteiten aan te bieden, juist activiteiten te creëren die passen bij de wensen en behoeften van de bewoners. Dat vraagt om een andere manier van denken. Hiervoor worden scholing en workshops ingezet en kijken we naar het competentieprofiel van medewerkers en de functiemix van het team."

Kennis ontwikkelen en delen

"Het hele team volgt de scholing Gespecialiseerd Verzorgende Gerontopsychiatrie (GVGP). We werken met een vaste kerngroep van een arts, psycholoog, verpleegkundig specialist GGZ en zorgcoördinator, waarmee we casussen bespreken. Daarna worden met de verpleegkundig specialist en verpleegkundige intervisies of scholingen voor het team georganiseerd. De verpleegkundig specialist GGZ werkt regelmatig samen met een (externe) psychiater."

Pre-audit

"De weg naar de landelijke erkenning vergt veel werk. Naast het opzetten van een leerlijn en het vastleggen van ons eigen zorgprogramma, moeten we aan nog een heel aantal eisen voldoen. We hopen rond de zomer klaar te zijn voor de pre-audit!"

'Zorgen doen we samen' Kleinschalig wonen en werken

De nieuwbouw aan de Haaswijkweg verloopt voorspoedig en de datum waarop we dit prachtige gebouw in gebruik mogen nemen nadert snel! Hoe meer alles vorm krijgt, hoe meer we uitkijken naar de datum van oplevering.

Voor het zover is, valt er echter nog genoeg te doen. Binnen alle afdelingen van het Parkhuis waar bewoners met dementie wonen, dus óók in de bestaande huizen, gaan we namelijk de omslag maken naar 'Kleinschalig wonen en werken'.

Kleinschalig wonen is kleinschalig werken

Kleinschalig wonen betekent veel meer dan alleen het wonen in kleine(re) woongroepen. Kleinschalig wonen, betekent kleinschalig werken: zoveel mogelijk met een vast team, dat te gast is bij de bewoner thuis. Medewerkers kennen de bewoners goed en begrijpen hoe bewoners met dementie de wereld ervaren. Wat de individuele bewoner wil en kan is leidend.

We willen een warme en veilige woonomgeving bieden met vertrouwde gezichten, persoonlijke aandacht en deskundige zorg en begeleiding. Samen met familie, mantelzorgers en vrijwilligers zorgen we voor een fijne dag.

Als thuis

Het is belangrijk dat wonen in de huizen van het Parkhuis voelt als thuis. Professionele zorg blijft onverminderd belangrijk, maar de focus voor medewerkers komt nóg meer te liggen op het welzijn van de individuele bewoner. Persoonsgerichte zorg en zoveel mogelijk eigen regie van de bewoner staat centraal. Dat kan alleen door ons goed in te leven in de belevingswereld van mensen met dementie én door het kennen van de individuele bewoner, zijn of haar wensen en levensgeschiedenis. Daarbij spelen mantelzorgers een belangrijke rol.

Net als thuis is ook de woonomgeving belangrijk. We creëren een huiselijke, sfeervolle, herkenbare woning, waarbij we op het juiste moment, de juiste prikkels kunnen toevoegen of wegnemen.

De mooiste momenten had ik door mee te gaan in de belevingswereld van de bewoner.

Voorbereidingen

Om te zorgen dat we binnen alle huizen waar bewoners met dementie wonen straks volgens dezelfde uitgangspunten werken, zijn halverwege vorig jaar een aantal werkgroepen aan de slag gegaan: een werkgroep Persoonsgerichte zorg, werkgroep Scholing, werkgroep P&O, werkgroep Ondersteunend bedrijf, werkgroep Expertiseteams en een werkgroep Routekaart. Op basis van ervaringen van pilotafdelingen stellen zij de kaders op voor de hele organisatie. Samen beantwoorden zij vragen als: Hoe worden teams samengesteld? Welke stappen moet een team doorlopen? Welke scholingen moeten worden gevolgd?

Ervaringen

De eerste stappen worden onder-tussen al genomen en de ervaringen zijn positief. Dit lees je bijvoorbeeld terug in het verhaal van Alie Kuipers en Karin Verbeek, medewerkers op de Mei-/ Esdoorn, elders in deze Parkpraat. Hun conclusie: "Het geeft zoveel meer voldoening in je werk!"

En Sylvia Vuijk, zorghulp op Dubbelsteyn die we eerder naar haar ervaringen vroegen, zei: "Ik gun het iedereen om zo te wonen en werken, bewoners én collega's."

Kijk altijd door de ogen van de bewoner, dat maakt zoveel duidelijk

Marian Rovers en
Addy van der Starre

(Bijna) een halve eeuw verhalen

Het Parkhuis bestaat 50 jaar. Een halve eeuw geschiedenis! **Marian Rovers (zorgcoördinator Mei-/ Esdoorn) en Addy van der Starre (consulent belevingsgerichte zorg)** werken al ruim 46 jaar bij het Parkhuis.

Beide dames gaan over niet al te lange tijd met pensioen. Marian iets eerder dan Addy. Ze zijn er allebei aan toe. En wat ze het meeste gaan missen? Daar zijn ze het over eens. "De bewoners".

De flat

Voorals ze vertellen over het allereerste begin zie je hun ogen oplichten. Beiden begonnen als leerling in de zusterflat, waar ze les kregen met leerlingen van Swinhove en Crabbehof. Alles gebeurde in dé flat. Ze woonden er ook: verplicht intern. Ze herinneren zich de strenge mentrix bij wie je verlof moest vragen om 's avonds uit te mogen, het stiekem naar binnen glippen door het raam over de piano in de brasserie als je te laat was. En dat je je wel 10 keer bedacht voor je je ziekmeldde: de directrice kwam hoogstpersoonlijk je temperatuur meten!

Eén familie

De saamhorigheid vormt de rode draad door de verhalen. Dat gevoel was er doordat iedereen op elkaar was aangezien: iedereen kende elkaar en stond voor elkaar klaar. Eén grote familie. Het Parkhuis bestond toen nog uit één locatie. De directrice was weliswaar streng, maar betrokken: Ze kende alle medewerkers, bewoners én hun familie. Ze liep met de artsen rondes over de afdelingen. Hilariteit en een tikje nostalgie als ze vertellen over de ezel op de dierenweide, waar in Dubbeldam ophef over was. Het dier stopte niet met balken. En de haan niet met kraaien.

Niet alles was beter

Het klinkt als een gezellige boel. Was het allemaal beter dan nu? Dat blijkt niet zo te zijn. Voor de bewoners was het destijds zeer zeker niet beter. En het was hard werken: geen hoog/laag bedden,

aangepaste rolstoelen of tilliften, je moest iedereen alleen of samen tillen. Medewerkers van toen hadden spierballen en nu, helaas, rug- en gewrichtsaandoeningen. Op de afdelingen was alles wit geschilderd. Een verlengde van het ziekenhuis. De enige luxe waren een schapenvacht en een windring tegen decubitus. Die schapenvachten was je de hele nacht aan het wassen, want er was geen incontinentiemateriaal. Dat betekende veel dweilen en vele verschoeningen van bewoners. De eigen wasserij was daardoor geen overbodige luxe!

Niet uitslapen met kerst

Addy: "Kerst vergeet ik nooit. Dan moesten bewoners heel vroeg uit bed gehaald worden en snel aankleden, want om 7 uur kwam het Leger des Heils zingen." **Marian:** "En het breien. Iedere ochtend gingen alle bewoners naar de ruimte van de activiteitenbegeleiding, dan gingen ze breien. Om kwart voor twaalf ging iedereen terug om te eten en om half 2 weer terug om te breien, tot half 4."

Een stem voor de bewoners

Addy: "Het grootste verschil tussen toen en nu is dat de bewoner een stem heeft gekregen. Dat we steeds meer uitgaan van waar de bewoner behoefte aan heeft. Met een bewoner praten, samen koffiedrinken, aandacht geven. Dat is óók werk." **Marian:** "Je kunt en moet je nu de tijd gunnen om de tijd te nemen voor de bewoners. Ik drink iedere ochtend een kop koffie met de bewoners en ze vragen er ook om. Die aandacht, dat doet wat met ze."

De zingevingsconsulente

Door Astrid Volders, Zingevingsconsulent

In gesprek over goede zorg: moreel beraad

In de zorg kom je letterlijk en figuurlijk dichtbij de cliënt. Je leert elkaar en de familie en andere dierbaren goed kennen. Iedereen doet zijn best om goed voor de bewoner te zorgen. Maar wat is nu eigenlijk goede zorg?

Ethisch dilemma

Wat iemand goede zorg vindt is afhankelijk van normen en waarden, van hoe je in het leven staat. En die normen en waarden kunnen in de loop der tijd veranderen. De kijk van een medewerker op goede zorg kan botsen met de kijk van collega's of familie. Soms is niet duidelijk wat het goede is om te doen, maar moet er toch een keuze gemaakt worden. We spreken dan van een ethisch dilemma.

Moreel beraad

Zo'n dilemma is niet altijd eenvoudig op te lossen. Daarom kan het zorgteam besluiten een moreel beraad te organiseren. Hierbij gaan de professioneel betrokkenen met elkaar in gesprek over het dilemma, volgens een vastgestelde structuur waarbij zij zich inleven in de bewoner en degenen die bij de bewoner betrokken zijn.

Er staat altijd één vraag centraal. Deze heeft te maken met goed of minder goed handelen. Door met elkaar in gesprek te gaan over vragen als *'Is het goede zorg om*

aan de wensen van de familie te voldoen wetende dat dit niet de wensen zijn van mevrouw?' leren de zorgverleners elkaars waarden beter kennen en ontstaat er begrip voor elkaars denken en doen.

Voorbeelden: Is het goede zorg om mevrouw te mobiliseren zonder te weten of ze dit wil? Mogen wij mevrouw mee laten rijden in de auto met haar echtgenoot als we weten dat dit niet veilig is?

Het moreel beraad is géén debat en géén discussie. Het team probeert elkaar niet te overtuigen, maar onderzoekt de eigen overtuigingen. Hierdoor wordt gaandeweg duidelijk wat de beste handelingskeuze is.

7 dimensie beraad

In het Dijkhuis, waar mensen met het syndroom van Korsakov wonen, is gekozen voor een andere gespreksmethode. Bij deze bewoners spelen dilemma's rondom specifieke dimensies zoals: gebrek aan ziekte-inzicht, verslavingshunkering, gebrek aan eigenwaarde, pijn door verlies/rouw, eenzaamheid. Tijdens dit beraad kijkt het zorgteam welke effecten de gemaakte afspraken hebben op de eigenheid van de bewoner. Voor iemand die gewend was om in stilte op te staan, kan ontbijten met een groep teveel prikkels geven en voor irritatie zorgen. Het zorgteam zoekt alternatieven om gedrag van de bewoner positief te beïnvloeden.

Een moreel beraad vraagt tijd en inspanning van het team. Soms is het lastig hier tijd voor vrij te maken. Maar eenmaal los van de werkvloer levert het altijd nieuwe inzichten over goede zorg op.

Cliëntenservicebureau

Wilt u weten wat het Parkhuis voor u of uw naaste kan betekenen?

Voor meer informatie belt of mailt u naar ons Cliëntenservicebureau. Marjan Spaans en Gerda Vervelde staan u graag te woord. Zij zijn te bereiken via 078 622 00 11 of via csb@hetparkhuis.nl

Cliëntenvertrouwenspersoon

Binnen de Wet zorg en dwang is geregeld dat iedere cliënt met een psychogeriatrische aandoening (zoals dementie) recht heeft op een cliëntenvertrouwenspersoon (CVP). Voor het Parkhuis is Nazma van Belle, vanuit Adviespunt Zorgbelang, cliëntenvertrouwenspersoon Wet zorg en dwang. Zij werkt niet voor het Parkhuis, is onafhankelijk en ondersteunt de cliënt en/of vertegenwoordiger en staat hen bij.

Hallo, ik ben Nazma van Belle!

📞 06 57 20 85 28

📧 nazmavanbelle@zorgbelangcvp.nl

Als u vragen heeft over onvrijwillige zorg, kunt u bij haar terecht. Bijvoorbeeld over iets wat u moet, maar niet wilt. Of juist om iets wat u graag wilt, maar niet mag.

Nazma werkt op:
maandag, dinsdag,
woensdagochtend
en donderdag.

Om de best mogelijke zorg te bieden binnen alle locaties van het Parkhuis, is het belangrijk om te weten wat er leeft bij cliënten en hun naasten. De cliëntenraad speelt hierin een belangrijke rol. Als cliëntenraad behartigen wij de gemeenschappelijke belangen van alle cliënten van het Parkhuis. Zo dragen wij eraan bij dat cliënten op een zo aangenaam en (mens)waardige manier invulling kunnen geven aan hun leven. Met inachtneming van de waarden, wensen en behoeften van de cliënt. Kwaliteit van leven staat hierbij voorop!

Hoe doen we dat?

Wij zijn de ogen, oren en de stem van de cliënten van het Parkhuis. We praten met cliënten en hun naasten over de kwaliteit van zorg en proberen te signaleren wat beter kan. Maandelijks vergaderen we met de bestuurder over ontwikkelingen binnen de organisatie.

Als cliëntenraad hebben we advies- en instemmingsrecht over diverse onderwerpen die direct of indirect invloed hebben op het welzijn van cliënten. Dit zijn onderwerpen die het dagelijks leven van onze bewoners en bezoekers van de ontmoetingscentra en dagbehandeling direct raken, zoals aanbod van activiteiten, voldoende medewerkers op

de afdeling of de overgang naar kleinschalig wonen. Als lid van de raad praat en denk je mee over deze en andere onderwerpen. Dat maakt het werk in de cliëntenraad belangrijk én interessant.

Wie zitten er in de cliëntenraad

De meeste cliënten van het Parkhuis kunnen zelf niet meer in een cliëntenraad plaats nemen, daarom bestaat de cliëntenraad uit mantelzorgers/vrijwilligers die een partner/familielid hebben die in het Parkhuis woont, of op een andere manier betrokken zijn bij de zorg. Zij geven de cliënten een stem.

Geeft u de cliënten een stem?

Wij zijn op zoek naar nieuwe leden die de belangen van de cliënten van het Parkhuis willen behartigen. Wilt u weten hoe u de cliënten van het Parkhuis een stem kunt geven? Wij informeren u graag in een vrijblijvend gesprek.

U bereikt ons via cliëntenraad@hetparkhuis.nl

**Voorzitter Ruud Mol
Secretaris Rob de Bruin**

Door Anneke van der Giessen,
vertrouwenspersoon/voormalig muziktherapeut

Therapie in therapie

Zij heeft net met inspanning een Italiaanse aria gezongen en is nu best moe. De aria vergt concentratie en we snakken allebei naar eenvoudige kost, zoiets als: 'Een eigen huis of Zoek de zon op'. Ze zit achterover in haar stoel en kijkt me trots aan. "Dat ging goed hè?" vraagt ze. Ik knik. Ik heb er ook plezier in, het is leuk om met een echte zangeres te werken. Zij heeft in haar jong-volwassenjaren zangles gehad, daardoor kan ze prachtige aria's zingen. Maar het vergt wel concentratie en na een minuut of twintig wordt dat minder en leunt ze achterover in de stoel.

Dan horen we de klopp op de deur. Iedere dinsdag, net als zij moe is van het zingen, horen we die klopp. Dan roepen we allebei: "kom maar binnen!" En iedere dinsdag gaat de deur open en komen ze achter elkaar binnen; eerst de meneer in de rolstoel, daarachter de begeleidster en nóg een begeleidster met een mevrouw aan haar arm. De mevrouw zegt: "hallo, daar zijn we weer!"

En dat klopt, het is dinsdagmiddag en dan zijn ze er weer. De zangeres leunt nog achterover als ik begin te spelen: Een eigen huis, Zoek de zon op, als de klok van Arnemuiden... iedereen doet mee. De meneer in de rolstoel zingt het hardst, zijn armen gaan de lucht in, de anderen lachen en zingen mee. En dan, na twintig minuten, zegt de meneer in de rolstoel: "zo, het is gedaan." En daar gaan ze weer. De meneer in de rolstoel eerst, daarachter de begeleidster, daarachter de andere begeleidster met de mevrouw aan haar arm. De deur gaat dicht, de zangeres gaat weer rechtop zitten en trekt het ariaboek naar zich toe. Ze slaat de bladzijde open en zegt: "zullen we dan maar?" En dat doen we.

Nieuwbouw nieuws!

Wist je dat gebouw Haaswijk:

- Woongroepen krijgt van ca. 9 bewoners?
- Er 56 nieuwe zorgstudio's zijn?
- En 16 twee kamerappartementen?
- Plafondliften helpen bij het zware werk?
- De nieuwste technologie met slimme sensoren wordt ingezet?
- Gebruik gemaakt wordt van leefcirkeltechnologie?

Voorlopige indeling van de woongroepen

Inmiddels is bekend welke afdelingen straks gaan verhuizen naar Haaswijkweg-Oost 69b-1 t/m Haaswijkweg-Oost 69b-72 en wat de indeling wordt*:

Begane grond

- *Woongroepen Wantij en Zuidplaatje*, het nieuwe huis van de bewoners van het Polderhuis.

1e etage:

- *Woongroepen Oosthaven en Janusplaat*, hierheen verhuizen de bewoners van de Mei-/ Esdoorn.
- *Woongroepen De Elzen en Koekplaat*, het nieuwe thuis van bewoners van de afdelingen Havezate en Uithof van Dubbelsteyn.

2e etage

- *Woongroepen Stedelijk en Dordtwijk*, hier nemen de bewoners van Burcht en Hofstede van Dubbelsteyn hun intrek.

De voorlopige planning voor 2022

De planning ziet er, onder voorbehoud van onvoorziene omstandigheden, nu zó uit:

- **Februari:** Oplevering Haaswijk fase 2 en 3.
- **Maart:** 1e helft maart: inrichten kantoren en vergadercentrum. **2e helft maart:** verhuizen Flexi-zone en Vijverplantsoen.
- **April:** 2e helft, verhuizen Polderhuis
- **Mei:** 1e helft: verhuizen woongroepen 1e etage Dubbelsteyn, **2e helft mei:** verhuizen woongroepen begane grond Dubbelsteyn en de bewoners van de Mei-/Esdoorn.
- **Juni:** 1e helft: verhuizing van de bewoners van de Eik naar Dubbelsteyn.

De volgende familieavonden staan gepland

- **8 februari** - het Polderhuis
- **15 februari** - de Mei-/ Esdoorn
- **8 maart** - Dubbelsteyn
- **22 maart** - de Eik

Wat gebeurt er met Middenhoeve?

Op korte termijn zullen er aan het gebouw van Middenhoeve (voorheen: hoofdlocatie) kleine aanpassingen gedaan worden. Denk aan verven, opnieuw indelen van woonkamers en de overgang van 2- naar 1-persoonskamers.

Voor de langere termijn, op zijn vroegst vanaf 2023, wordt een ingrijpender renovatie gepland. De ideevorming daarvan is gestart, waarbij rekening gehouden wordt met de wensen enerzijds en de (on)mogelijkheden van het gebouw anderzijds.

'Plannen voor ingebruikname gebouw Haaswijk krijgen steeds meer vorm'

Een optimale woonomgeving is een belangrijk onderdeel van Kleinschalig wonen en werken. Het is belangrijk dat de woonomgeving afgestemd is op de belevingswereld van de bewoners. Iemand met dementie ervaart de woonomgeving heel anders dan een 'gezond' persoon.

Daar is bij de plannen voor de inrichting van de nieuwbouw dan ook goed over nagedacht. En de laatste fase van de nieuwbouw krijgt steeds meer vorm!

Riet is sinds jaar en dag vaste organist van de kerkdiensten in het Parkhuis en speelt ook al 14 jaar orgel in de huiskamers op de hoofdlocatie. Zij is, samen met vrijwilliger Jaap Slotboom, vast contactpersoon voor de kerkvrijwilligers. Ook de zingevingsconsulent en coördinator vrijwilligerswerk hebben regelmatig contact met Riet. Met een vrijwillig dienstverband van 32 jaar behoort zij bij de bijzondere groep, die zich al heel lang thuis voelt in het Parkhuis.

Ik sprak Riet nadat zij op afdeling de Ceder kerstliederen voor de bewoners had gespeeld.

"In april 1989 werd mijn schoonmoeder in het Parkhuis opgenomen. Mijn man Jan en ik zijn toen gaan helpen op de afdeling waar ze woonde. Mijn schoonmoeder heeft hier 8 goede jaren gehad. In die tijd was het niet ongebruikelijk dat mensen hier lang woonden. Mijn man en ik kwamen vijf keer in de week en hielpen in de huiskamer. We dekten tafels, maakten het gezellig, hielpen bij de afwas en zongen met de bewoners. Vooral de feestdagen waren bijzonder gezellig. In oktober van dat jaar startten de eerste kerkdiensten in het Parkhuis. Er kwamen vrijwilligers vanuit de kerkgemeente de Wijnstok in Dubbeldam hierbij helpen. Op dat moment werden Jan en ik ook officieel ingeschreven als vrijwilliger. De eerste predikant die voorging in het Parkhuis, dominee Vlaardingerbroek, kwam uit Schiedam. Het was lastig om

een organist te vinden en ik viel daarom wel eens in. Ik speelde vroeger orgel, dat had ik van mijn vader geleerd, maar had daar jarenlang niets meer aan gedaan. Toen mij gevraagd werd vaste organist bij de kerkdiensten te worden, ben ik veel gaan oefenen, en ik oefen nog steeds elke dag. Later ben ik ook gevraagd om te spelen bij een koor dat regelmatig kwam zingen en vervolgens kwam de vraag om in de huiskamers te spelen voor bewoners. Mijn man en andere vrijwilligers, kwamen dan mee om samen met de bewoners te zingen. Uiteindelijk speelde ik minimaal twee keer in de week in het Parkhuis.

Door corona heeft alles een periode stilgelegen, de kerkdiensten zijn helaas nog niet hervat. In mei van dit jaar werd ik gevraagd of ik weer wilde komen spelen op de afdeling. Dat doe ik nu om de veertien dagen en ik ben heel blij dat dit weer kan. Ik heb het gemist, het spelen, maar ook de contacten met de bewoners en het personeel.

Ik speel allerlei muziek. Meestal begin ik met wat geestelijke liederen. Daarna speel ik andere liedjes. De activiteitenbegeleiders weten goed wat de bewoners leuk vinden. Sommige bewoners zingen mee, anderen luisteren alleen. Soms komen er ook emoties los. En het is gezellig. We weten nu nog niet wat er in de toekomst mogelijk is en of er weer kerkdiensten gehouden kunnen worden. Maar ik ga voorlopig gewoon door met spelen voor de bewoners!

**Riet van der Leer
muziekvrijwilliger**

Oma's erwtensoep

Je zou bijna denken dat het herfst of lente was, maar officieel is het nog steeds winter. Zouden we nog kou, sneeuw en ijs krijgen deze winter? Mocht dat het geval zijn, dan verlangen we allemaal naar de echte ouderwetse erwtensoep van oma. Heerlijk om mee op te warmen! Je maakt het zo:

Ingrediënten

- 400 gram spliterwten
- 150 gram rookspek
- 1 hamschijf
- 2 aardappels
- 2 winterwortels
- 1 knolselderij
- bos selderij
- 2 groenten bouillon blokjes
- 2 laurierblaadjes
- 2 prei
- 2 rookworsten

Instructies

Zet de spliterwten een dag van tevoren in een pan met ruim water in de koelkast.

Giet de erwten dan af en zet ze met 2 liter water erbij op het vuur. Voeg de hamschijf, het spek, de laurier en de bouillonblokjes toe en breng de soep aan de kook. Schep dan het schuim met een schuimspaan van de soep. Laat de soep zachtjes 40-50 minuten koken.

Snij in de tussentijd de prei in ringen en was de prei. Schil de wortel en de aardappels en snij in blokjes. Maak de knolselderij schoon en snij deze in kleine blokjes. Haal het vlees uit de soep en snijd ook dit in blokjes. Doe nu het vlees samen met alle gesneden groenten terug in de pan en kook nogmaals 45-50 minuten. Doe dan de rookworsten bij de soep en laat ze warm worden in 15 minuten.

Haal ze dan uit de pan en snij ze in plakjes. Hak de selderij fijn en voeg de gesneden rookworst samen met de selderij toe aan de soep.

Breng eventueel nog op smaak met zout en peper.

Eet smakelijk!

Op 14 oktober 1987 werd de vereniging Vrienden van het Parkhuis opgericht. Een initiatief met een duidelijk doel: iets extra's doen voor de bewoners. Er blijven, naast het reguliere zorgaanbod, altijd wensen over die het wonen en het dagelijks leefpatroon nét iets leuker en aangenamer kunnen maken. Voor dat extraatje willen de Vrienden graag zorgen.

Bedankt!

De emballage-actie bij Albert Heijn aan het Van Eesterenplein heeft de Vrienden het prachtige bedrag van € 250,- euro opgeleverd. Iedereen die zijn lege flessen bon aan ons gedoneerd heeft, willen we heel hartelijk bedanken. En Albert Heijn uiteraard ook!

Vacature bestuurslid Vrienden

Wij zijn op zoek naar een bestuurslid ter uitbreiding van het huidige bestuur. Bestuurslid van de Vereniging Vrienden van het Parkhuis is een inspirerende functie waarin je iets kunt betekenen voor de cliënten van het Parkhuis. Samen met andere enthousiaste en betrokken bestuursleden draag je de verantwoordelijkheid voor het functioneren van de Vereniging. Met elkaar zorgen jullie voor extraatjes die het dagelijks leven van de cliënten nét iets leuker maken. De Vrienden komen 10 keer per jaar bij elkaar: wat betekent dat je tijd hebt voor de verantwoordelijkheden en taken van deze functie. En, we bieden je de voorwaarden voor vrijwilligers van het Parkhuis.

Wie ben jij?

- Je hebt affiniteit, ervaring, kennis en/of kunde met de gezondheidszorg/care
- Je hebt respect voor de mening van anderen en bent invoelend en integer
- Je bent actief in het volgen van ontwikkelingen in de zorg/care op hoofdlijnen en toont betrokkenheid bij het werk van de Vereniging, haar leden en het Parkhuis
- Je draagt het lidmaatschap van de Vereniging positief uit
- Je bent onafhankelijk en niet werkzaam bij het Parkhuis
- Je bent minimaal 21 jaar en kunt een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) overleggen.

Eventuele vakgerichte vaardigheden

- Kennis van en inzicht in besturen van verenigingen/stichtingen/maatschappelijke organisaties en besluitvormingsprocessen
- Kennis en/of ervaring met zorgorganisaties en/of maatschappelijke dienstverlening en ervaring met financiële administratie en beheer.

Heb je interesse of wil je meer informatie?

Stuur vrijblijvend een mail naar info@vriendenvanhetparkhuis.nl.

Passende activiteiten voor iedere bewoner

In al onze huizen worden er voor en met bewoners diverse activiteiten georganiseerd. Van de krant lezen, zingen of handwerken tot beweegactiviteiten. Ook huishoudelijke activiteiten horen bij het programma. Zolang mogelijk meedoen met de dagelijkse dingen, draagt bij aan het welzijn van de bewoners. Het team van het Parkhoff is heel creatief in het verzinnen van leuke activiteiten. Sinds een paar maanden kunnen zij daar ook de belevenistafel voor inzetten. Deze tafel heeft het team voor de helft met acties bij elkaar gespaard en de andere helft hebben de Vrienden van het Parkhuis bijgelegd. Hiermee kunnen ze spellen spelen, gesprekken voeren aan de hand van praatplaten of luisteren naar een groot aanbod van muziek en kinderliedjes van vroeger. Een mooie aanwinst!

Gezellige feestdagen

De feestdagen liggen alweer achter ons, maar we kijken een klein beetje terug! Onze medewerkers hebben zich weer tweehonderd procent ingezet om een feestje van deze dagen te maken. Eerst werden de huiskamers in Sinterklaasfeer gebracht, waarna Kerst en oud en nieuw volgden. Optredens, chocoladeletters, kerststukjes, kerstbomen, vers gebakken oliebollen en appelflappen, cadeautjes en zelfs een klein beetje vuurwerk... en natuurlijk veel gezelligheid!

Eggnog!

Op oudejaarsdag schonk Van Pelt Delicatessen & Catering 36 flessen eggnog aan de bewoners, die maar wat graag door de dames en heren van de buurtkamers in ontvangst werden genomen! Deze verrassing gaf een extra feestelijk tintje aan de laatste dag van 2021!

Feestdagen 2021

van Pelt

Activiteiten het Parkhoff

Wat doet de Raad van Toezicht bij het Parkhuis?

Raden van Toezicht houden namens de maatschappij, zeg maar 'namens de burgers', toezicht op het reilen en zeilen van maatschappelijke instellingen, in de zorg, het onderwijs, welzijnsorganisaties en meer. Zo leg ik meestal uit wat een Raad van Toezicht (RvT) doet.

Anders dan de meeste 'zakelijke' bedrijven, waarin een Raad van Commissarissen namens de eigenaren (aandeelhouders) toezicht houdt, zijn maatschappelijke instellingen meestal een stichting. En een stichting heeft geen eigenaren. Zij levert haar diensten niet om winst of inkomen voor eigenaren te maken, maar om de maatschappij te dienen. Zo ook het Parkhuis.

De RvT heeft 5 leden. In de vorige Parkpraat stelde Aart-Jan Boor zich voor als het meest recent toegetreden lid. Nieuwe leden worden door de 'zittende'

RvT benoemd via een openbare sollicitatieprocedure. Een lid mag maximaal 8 jaar deel uitmaken van een Raad. Het werk bereiden we deels voor in aparte commissies. En in het jaardocument van het Parkhuis is ook 'ons' jaarverslag te lezen.

Om onze rol goed te kunnen vervullen, vergaderen we regelmatig met de bestuurder, Paul van Gennip die ons, met de staf, informeert. Dat gebeurt deels terugkijkend, aan de hand van rapportages over alle aspecten die in een verpleeghuisinstelling van belang zijn. Maar ook vooruitkijkend aan de hand van de te verwachten zorgvraag en omstandigheden: waarop moet het Parkhuis inspelen om zijn doel, Hartverwarmende Zorg voor onze cliënten, waar te maken? Werkt de afgesproken meerjaren-strategie om de verwachte ontwikkelingen zoals de vergrijzing en toenemende personeelstekorten het hoofd te bieden?

Kerntaken van de Raad van Toezicht

- toezicht houden op besturing van de organisatie
- adviseur van de bestuurder
- vervullen statutaire en wettelijke taken van RvT
- werkgever van de bestuurder

De huidige samenstelling van de Raad van Toezicht vindt u op onze website www.hetparkhuis.nl.

En is die strategie óók nog het juiste kompas om onder niet-voorziene omstandigheden, zoals de coronapandemie, op te koersen? Door dit te bespreken krijgt toezicht houden betekenis: de bestuurder verantwoordt zich over gevoerd beleid en de Raad kan (on)gevraagd advies geven.

Leden van het Management Team en andere medewerkers sluiten regelmatig aan bij onze vergaderingen om specifieke onderwerpen te bespreken. En we bepalen jaarlijks een aantal thema's waarvoor soms externe deskundigen worden uitgenodigd.

Ook spreken we als RvT een paar maal per jaar met de Cliëntenraad en Ondernemingsraad, om van hen te horen of men zorgen heeft en of men zich gehoord voelt.

Normaliter bezoeken we periodiek alle locaties en spreken we daar zorgmanagers, individuele medewerkers en zo mogelijk ook cliënten: we proberen ook op die manier een beeld te krijgen van de uitdagingen waarvoor teams staan en de oplossingen (of obstakels) die zij daarvoor zien. Individuele leden van de RvT lopen soms mee met de zorg of op andere afdelingen. Helaas waren door corona veel van de directe werkbezoeken afgelopen jaren onmogelijk of te belastend voor de teams.

We hebben als RvT ook wettelijke en statutaire plichten. Denk hierbij aan het jaarlijks goedkeuren van de begroting en de jaarrekening, het benoemen van de accountant. Ook grote investeringen zoals de nieuwbouw en het aangaan van samenwerkingsovereenkomsten met andere organisaties, moeten door ons als RvT worden goedgekeurd. Het recent gestarte Verwijspunt 078 is een mooi voorbeeld van zo'n samenwerking die goedkeuring van de RvT vereiste.

Ten opzichte van de bestuurder hebben wij een werkgeversrol. Dit omvat, net als bij medewerkers, zaken als het beoordelen van het functioneren, het beloningsbeleid en ontwikkeling & opleiding. Het belangrijkste aspect van die werkgeversrol is misschien wel juist wanneer de organisatie een nieuwe bestuurder nodig heeft. Dit is een keuze die jarenlang gevolgen heeft voor de organisatie! Iets wat onze voorgangers in 2013 gelukkig heel goed gedaan hebben.

Marten Vente, voorzitter Raad van Toezicht

**Bent u benieuwd wat Werkplaats in Bedrijf
voor u kan betekenen?**

Laat u terugbellen voor een vrijblijvende offerte door
Sandra Flach, coördinator Werkplaats in Bedrijf via:

s.flach@hetparkhuis.nl
06 14 64 33 83
Werkplaats in Bedrijf
Egstraat 10
3319 LA Dordrecht